

Direktoratet for naturforvaltning
N-7485 Trondheim
postmottak@dirnat.no
Referanse: 2006/8880 ART-VI-KMV

Kopi:
Miljøverndepartementet v/statsråden
Pb 8013, Dep 0032 Oslo
Rovviltnemda i regionn5 ved fylkesmannen i Hedmark,
Postboks 4034, 2306 Hamar.

Klage over lisensfelling av ulv i region 5 – Hedmark Oppsettende virkning påberopes.

Det vises til DN's skriv av 21.02.07., skademotivert lisensfelling for en ulv i angjeldende område.

Fellesaksjonen For Ulv har synspunkter i saken og vil kort gjøre rede for dette.

1. I henhold til lovvedtak kan ikke individer av ulv som streifer omkring utenfor områder som er avsatt til rovdyr uten videre skytes. Ensomme, unge ulver har svært store streifområder. Observasjonen det henvises til er gjort over et tidsrom av ca. to måneder. Det er ikke sannsynliggjort at området er et revir. Ulven er ikke kjønnsbestemt. Det er mest sannsynlig at denne ulven har tatt et midlertidig opphold i et område hvor det for tiden er god tilgang på vilt og hvor den ikke har opplevd å bli skremt vekk.

2. FFU viser til ”forskrift om forvaltning av bjørn m.v....” Det går klart frem av forskriften at eventuelle fellingstillatelser bare kan gis dersom det ikke er noen annen tilfredsstillende løsning vurdert i henhold til prinsippet om differensiert forvaltning. Vi mener at kravet om differensierte forvaltningstiltak er tilsidesatt i det påklagede vedtaket

I begrunnelsen for fellingstillatelsen vises det til potensial for store tap. Det vises samtidig til at det ikke er dokumentert skader forårsaket av ulv i området i 2006. Det henvises altså kun til et antatt fremtidig potensial, et potensial som kun er tilstede dersom det angjeldende ulv fortsatt oppholder seg i området når beitesesongen inntreffer. FFU hevder at det er alt for tidlig å fastslå noe som helst fremtidig potensial når en enkelt ulv midtvinters har tilbrakt noen få uker i et viltrikt distrikt.

I følge forskriften skal det utøves differensiert forvaltning. Det vil blant annet innebære flere forsøk på å jage ulven vekk fra det potensielle skadeområdet, når det foreligger en potensiell skadesituasjon.

I DN's konklusjon er det anført at det pr. dato ikke foreligger annen tilfredsstillende løsning enn felling av ulv. FFU mener at DN's konklusjon ikke er holdbar. Man må først vite hvor ulven befinner seg når beitesesongen inntreffer for man kan avgjøre om det foreligger ete potensial for skade, og deretter utøve differensierte forvaltningstiltak før endelig lisensfellingstillatelse kan bli gitt.

FFU anser den av direktoratet gitte lisensfellingstillatelse for å være et forvaltningstiltak som springer rett ut av geværløpet til distriktets rovdyrmotstandere.

3. Når det gjelder overlevelsesbetraktningen anfører FFU at den genetiske variasjon i den norske ulvestammen er liten og den er truet av degenerering. Den aktuelle ulven i Hedmark er av ukjent opprinnelse og kan dermed være av betydning for å øke robustheten i den norske

ulvestammen. FFU mener derfor at lisensfellingstillatelse ikke kan gis uten at ulvens DNA profil og opprinnelse er kartlagt.

4. I fellingsvedtaket vises det blant annet til livskvalitet. Det er faktisk slik at livskvalitet for svært mange mennesker innebærer at det finnes rovdyr som bjørn, ulv og gaupe andre steder enn i dyreparker.

Det innebærer at disse rovdyrene er tilstede der det er naturlig for dem å være. Denne livskvalitet må vektlegges i minst like stor grad som den rovdyrmotstanderne påberoper seg. Vedtaket må på bakgrunn av disse anmerkninger erklæres for ugyldig.

For Fellesaksjonen for Ulv,

Ole R. Paulsen
Sekretær

Tel. 21 05 77 10 kontor, 907 22 338 mobil, 22 44 00 54 privat.

E-mail: ole.paulsen@veidekke.no, oeipa@online.no

FFU: kontakt@fellesaksjonenforulv.org